

Súd: Okresný súd Čadca
Spisová značka: 0T/20/2012
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5312000080
Dátum vydania rozhodnutia: 25. 05. 2012
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jozef Korduliak
ECLI: ECLI:SK:OSCA:2012:5312000080.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd ČADCA samosudcom JUDr. Jozefom Korduliakom na hlavnom pojednávaní konanom dňa 25.05.2012 v Čadci

r o z h o d o l :

obž. C. R., nar. XX.XX.XXXX v Č., trvale bytom G. XXX, okr. Č.

s a u z n á v a z a v i n n é h o , ž e

dňa 17.05.2012 v čase okolo 22.58 hod. viedol osobné motorové vozidlo zn. BMW 316i, ev. X. - XAO XXXX z ulice G. X. v Č., okr. Č., po ceste I/11 a následne do Č., časť C. „O. K.“, kde bol predpísaným spôsobom zastavený a kontrolovaný hliadkou polície Obvodného oddelenia PZ Čadca, bol vyzvaný k dychovej skúške, ktorej sa podrobil, kde bola C. R. o 22.58 h. nameraná prístrojom Alkotest 7410 č. ARFM -0172 hodnota 0,74 mg/l alkoholu v dychu a opakovanou skúškou o 23.22 h mu bola nameraná hodnota 0,69 mg/l alkoholu v dychu, pričom C. R. osobné motorové vozidlo viedol, hoci nie je držiteľom vodičského oprávnenia a rozhodnutím o priestupku Okresného riaditeľstva PZ SR, Okresného dopravného inšpektorátu Čadca pod sp. zn. ORP-P-287/ODI-E-2010 zo dňa 28.6.2010, ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa 28.6.2010, mu bol uložený aj zákaz činnosti viesť motorové vozidlá po dobu 60 mesiacov a to od 28.6.2010 do 28.6.2015 a to za skutok - vedenie motorového vozidla pod vplyvom alkoholu a spáchanie dopravnej nehody pod vplyvom návykovej látky - alkoholu

t e d a

- vykonával v stave vylučujúcom spôsobilosť, ktorú si privodil vplyvom návykovej látky, inú činnosť, pri ktorej by mohol ohroziť život alebo zdravie ľudí alebo spôsobiť značnú škodu na majetku a spáchal taký čin, hoci bol za obdobný čin spáchaný pod vplyvom návykovej látky v predchádzajúcich 24 mesiacoch postihnutý,

- maril výkon rozhodnutia iného orgánu verejnej moci tým, že vykonával činnosť, na ktorú sa vzťahuje rozhodnutie orgánu o zákaze činnosti,

t ý m s p á c h a l

- prečin ohrozenia pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 ods. 3 písm. b) Tr. zák.

- prečin marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. d/ Tr. zák.,

z a t o s a o d s u d z u j e :

podľa § 44 Tr. zák. súd u p ú š ť a od uloženia súhrnného trestu v zmysle § 42 Tr. zák.

p r e t o ž e

pokladá trest uložený rozsudkom Okresného súdu Čadca pod č. 1T/50/2012 zo dňa 25.5.2012, ktorým bol obžalovanému pre trestný čin týrania blízkej a zverenej osoby podľa § 208 ods. 1 Tr. zák. uložený trest odňatia slobody 2 roky, s podmieneným odkladom výkonu trestu na skúšobnú dobu 30 mesiacov s probačným dohľadom, za trest dostatočný na ochranu spoločnosti a nápravu páchatela.

o d ô v o d n e n i e :

Súd vo veci nariadil hlavné pojednávanie na ktorom obžalovaný vyhlásil, že sa cíti byť vinným zo spáchania skutku. Súd v zmysle § 257 ods. 4 Tr. poriadku s poukazom na § 333 ods. 3 Tr. por. jednotlivu obžalovanému C. R. položil otázky a to či rozumie, čo tvorí podstatu skutku, ktorý sa mu kladie za vinu, bol ako obvinený poučený o svojich právach, najmä o práve na obhajobu, či mu bola daná možnosť na slobodnú voľbu obhajcu a či sa s obhajcom mohol radiť o spôsobe obhajoby, rozumie právnej kvalifikácii skutku ako trestného činu, bol oboznámený s trestnými sadzbami, ktoré zákon ustanovuje za trestné činy jemu kladené za vinu, sa dobrovoľne priznal a uznal vinu za spáchaný skutok, ktorý sa v návrhu dohody o vine a treste kvalifikuje ako určitý trestný čin.

Obžalovaný na všetky otázky odpovedal áno, ktorú skutočnosť súd zaznamenal i v zápisnici o hlavnom pojednávaní. Prokurátor ako i poškodený navrhli prijať vyhlásenie obžalovaného a preto súd postupoval v súlade s Tr. poriadkom a podľa § 257 ods. 6 Tr. por. prijal vyhlásenie obžalovaného a vyhlásil, že dokazovanie v rozsahu v ktorom sa obžalovaný priznal ku spáchaniu skutku sa nevykoná.

Súd vzhľadom na vyhlásenie obžalovaného a na podklade doposiaľ zisteného skutkového a právneho stavu teda obžalovaného uznal za vinného z prečinu ohrozenia pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 ods. 3 písm. b) Tr. zák. a prečinu marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. d/ Tr. zákona.

Nakoľko súd prijal vyhlásenie obžalovaného podľa § 257 ods. 5 Tr. por. a vykonal dôkazy súvisiace s výrokom o treste.

Podľa rozhodnutia o priestupku zo dňa 28.6.2010, sp. zn. ORP-P-287/ODI-E-2010 (č.l. 17) obžalovaný bol obžalovaný uznaný vinným z priestupku proti bezpečnosti a plynulosti cestnej premávky, za čo mu bola uložená pokuta vo výške 1.300,- € a trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá na dobu 60 mesiacov.

Podľa správy o povesti (č.l.20) obžalovaný bol doposiaľ trikrát postihnutý pre priestupok proti občianskemu spolunažívaniu.

Podľa odpisu z registra trestov (č.l.21) obžalovaný bol trestne stíhaný pre prečin podľa § 216 ods. 1 Tr. zák., rozhodnutím Okresného súdu Čadca zo dňa 29.12.2010, sp. zn. Pv 646/2010 bol schválený zmier.

Podľa pripojeného spisu Okresného súdu Čadca, sp. zn. 1T/50/2012 bol obžalovaný rozsudkom zo dňa 25.5.2012, právoplatným dňa 25.5.2012 uznaný vinný zo zločinu podľa § 208 ods. 1 písm. b) písm. d) Tr. zák. za čo mu bol uložený trest odňatia slobody vo výmere 2 roky, s podmieneným odkladom výkonu trestu na skúšobnú dobu v trvaní 30 mesiacov s probačným dohľadom. Za súčasného uloženia obmedzenia spočívajúceho v zákaze nadmerného požívania alkoholických nápojov a ochranného opatrenia, ochrannej ústavnej protialkoholickéj liečby.

Pri určovaní druhu trestu a jeho výmery súd prihliadal na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, prítiažujúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti, na osobu obžalovaného, jeho pomery ako i možnosť nápravy.

Podľa § 42 ods. 1 Tr. zák. ak súd odsudzuje páchatel'a za trestný čin, ktorý spáchal skôr, ako bol súdom prvého stupňa vyhlásený odsudzujúci rozsudok za iný jeho trestný čin, uloží mu súhrnný trest podľa zásad na uloženie úhrnného trestu.

Podľa § 41 ods. 2 Tr. zák. ak súd ukladá úhrnný trest odňatia slobody za dva alebo viac úmyselných trestných činov, z ktorých aspoň jeden je zločinom, spáchaných dvoma alebo viacerými skutkami, zvyšuje sa horná hranica trestnej sadzby odňatia slobody trestného činu z nich najprísnejšie trestného o jednu tretinu; súd uloží páchatel'ovi trest nad jednu polovicu takto určenej trestnej sadzby odňatia slobody. Horná hranica zvýšenej trestnej sadzby nesmie prevyšovať dvadsaťpäť rokov a pri mladistvých trestnú sadzbu uvedenú v § 117 ods. 1 alebo 3. Popri treste odňatia slobody možno v rámci úhrnného trestu uložiť aj iný druh trestu, ak by jeho uloženie bolo odôvodnené niektorým zo súdených trestných činov.

Podľa § 44 Tr. Zák. súd upustí od uloženia úhrnného trestu podľa § 42 alebo od uloženie ďalšieho trestu podľa § 43, ak pokladá trest uložený skorším rozsudkom na ochranu spoločnosti a nápravu páchatel'a za dostatočný.

Podľa § 289 ods. 3 písm. b) Tr. Zák. kto vykonáva v stave vylučujúcom spôsobilosť, ktorý si privodil vplyvom návykovej látky, zamestnanie alebo inú činnosť, pri ktorých by mohol ohroziť život alebo zdravie ľudí alebo spôsobiť značnú škodu na majetku, hoci bol za obdobný čin spáchaný pod vplyvom návykovej látky alebo za čin uvedený v odseku 2 v predchádzajúcich dvadsiatich štyroch mesiacoch postihnutý, potrestá sa odňatím slobody až na dva roky.

Podľa § 348 ods. 1 písm. d) Tr. Zák. kto marí alebo podstatne sťažuje výkon rozhodnutia súdu alebo iného orgánu verejnej moci tým, že vykonáva činnosť, na ktorú sa vzťahuje rozhodnutie súdu alebo iného štátneho orgánu o zákaze činnosti, potrestá sa odňatím slobody až na dva roky.

Prokurátor Okresnej prokuratúry na pojednávaní žiadal obžalovaného uznať vinným podľa obžaloby a ponechal na úvahu súdu, či pri hroziacej trestnej sadzbe, je potrebné obžalovanému uložiť takýto veľký nepodmienečný trest odňatia slobody v trvaní 6 rokov a 10 mesiacov, čo je dolná hranica, alebo súd dospje k záveru, že je postačujúce u obžalovaného pre jeho prevýchovu, ak upustí od uloženia súhrnného trestu.

Obžalovaný v záverečnej reči požiadal súd o zhovievavosť, nakoľko má trvalé zamestnanie, napije, podrobí sa ústavnej protialkoholickéj liečbe a v budúcnosti sa už ničoho nedopustí.

Súd po spisovom materiálu na vec sa viažuceho stotožniac sa s argumentmi obžalovaného prezentovanými v jeho záverečnej reči, dospel k záveru, že prípadný súhrnný trest odňatia slobody uložený obžalovanému rozsudkom súdu za daných okolností nezodpovedá požiadavke primeranosti - proporcionálnosti trestu. Súhrnný trest v rámci zákonnej trestnej sadzby považuje súd za príliš prísny.

V súvislosti s rozhodovaním o treste považuje súd za potrebné poukázať na základné pravidlá dôležité pri ukladaní trestu.

Medzi ne v prvom rade patrí ustanovenie § 34 ods. 1 Tr. zák. zakotvujúce účel trestu, podľa ktorého trest má zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchatelom tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti a vytvorí podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život a súčasne iných odradí od páchania trestných činov; trest zároveň vyjadruje morálne odsúdenie páchatel'a spoločnosťou.

Trest je opatrením štátneho donútenia, ktoré v mene štátu, na základe a v medziach zákona ukladajú v predpísanom konaní na to povolané súdy páchatel'ovi za spáchaný trestný čin. V tejto definícii je vyjadrená zásada "nulla poena sine lege, sine crimine, sine iudicio". Trest ako právny následok trestného činu môže priamo postihnúť len páchatel'a trestného činu (zásada personálnosti trestu), tak aby bol zabezpečený čo najmenší vplyv na jeho rodinu (§ 34 ods. 3 Tr. zák.).

Trest je jedným z prostriedkov na dosiahnutie účelu Trestného zákona. Tým je určená aj jeho funkcia v tých smeroch, v ktorých má pôsobiť zákon, na ochranu spoločnosti, jednak pred páchatelom trestného činu, voči ktorému sa prejavuje prvok represie (zabráneniu v trestnej činnosti) a prvok individuálnej prevencie (výchovy k riadnemu životu - rehabilitácia), a jednak aj voči ďalším členom spoločnosti - potencionálnym páchatelom, voči ktorým sa prejavuje prvok generálnej prevencie (výchovné pôsobenie trestu na ostatných členov spoločnosti).

Ochrana spoločnosti sa teda uskutočňuje dvoma prvkami, a to prvkom donútenia (represie) a prvkom výchovy. Oba prvky sa uplatňujú zásadne súčasne v každom treste, pričom treba mať na zreteli dôležitosť vzájomného pomeru medzi trestnou represiou a prevenciou.

Ochrana spoločnosti pred páchatel'mi trestných činov, vrátane ochrany práv a slobôd jednotlivých členov spoločnosti, robí z trestu prostriedok sebaobrany spoločnosti pred trestnými činmi. Trest pritom nesmie byť prostriedkom na riešenie iných spoločenských problémov. Preto Trestný zákon vychádza z myšlienky, že základným účelom a cieľom trestu je ochrana spoločnosti pred trestnými činmi a pred ich páchatel'mi.

Individuálna prevencia spočíva vo vytvorení podmienok na výchovu odsúdeného k tomu, aby viedol riadny život. Generálna prevencia má zabezpečiť nielen odradenie ostatných potenciálnych páchatel'ov od páchania trestných činov, ale i utvrdenie pocitu právnej istoty a spravodlivosti u ostatných členov spoločnosti. Spravodlivé a včasné uloženie trestu dáva ostatným členom spoločnosti najavo, že konanie, za ktoré bol uložený trest, je protiprávne a nežiadúce, varuje ich pred páchaním trestnej činnosti a posilňuje pocit právnej istoty a právneho štátu. Trestný zákon vychádza z jednoty individuálnej a generálnej prevencie, pričom obe tieto zložky sa navzájom dopĺňajú a podmieňujú. Disproporcía medzi jednotlivými druhmi prevencie v zásade vedie k nedostatočnému výchovnému pôsobeniu trestu, tak na páchatel'a trestného činu, ako i na ostatných členov spoločnosti.

Trest samozrejme musí vyjadrovať aj morálne odsúdenie páchatel'a spoločnosťou (retribúcia). V treste je teda obsiahnuté aj spoločenské odsúdenie, negatívne ohodnotenie páchatel'a a jeho činu, a to tak právne, ako aj etické.

Ustanovením, ktoré musí súd aplikovať pri úvahách týkajúcich sa ukladania trestu je § 34 ods. 4 Tr. zák., podľa ktorého pri určovaní druhu trestu a jeho výmery súd prihliadne najmä na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, priťažujúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti a na osobu páchatel'a, jeho pomery a možnosť jeho nápravy.

Osobu páchatel'a treba hodnotiť vo všetkých súvislostiach. V rámci hodnotenia osoby páchatel'a nemožno obísť ani možnosti jeho nápravy.

Z obsahu spisového materiálu vyplýva, že obžalovaný v priebehu tohto trestného konania spáchal zločin týrania blízkej a zverenej osoby podľa § 208 ods. 1 Tr. zák., za ktorý bol v konaní o dohode o vine a treste vedenom na Okresnom súde Čadca pod sp.zn. 1T/50/2012 právoplatne odsúdený, a to rozsudkom, sp. zn. 1T/50/2012 z 25.5.2012, na trest odňatia slobody vo výmere 2 roky, výkon ktorého mu bol podmiennečne odložený na skúšobnú dobu v trvaní 30 mesiacov s probačným dohľadom, súd obžalovanému súčasne uložil obmedzenie spočívajúce v zákaze nadmerného požívania alkoholických nápojov a tiež ochrannú ústavnú protialkoholickú liečbu. Keďže prečin ohrozenie pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 ods. 3 písm. b) Tr. zák. a prečin marenia výkonu úradného rozhodnutia obžalovaný spáchal vo viacčinnom súbehu so zločinom týrania blízkej a zverenej osoby podľa § 208 ods. 1 Tr. zák., boli splnené všetky zákonné predpoklady - formálne podmienky zakotvené v ustanoveniach § 42 ods. 1 a § 41 ods. 2 Tr. zák. na uloženie súhrnného trestu odňatia slobody za použitia asperačnej zásady. Napriek uvedenému konštatovaniu však súd považuje uloženie súhrnného trestu odňatia slobody za použitia asperačnej zásady vo výmere 6 rokov a 10 mesiacov, t.j. v najnižšej možnej výmere, vo vzťahu k celej zbiehajúcej sa trestnej činnosti za neprímerane prísne, čo je v rozpore so zásadou proporcionálnosti trestu.

Zásada proporcionálnosti trestu znamená, že trest musí byť úmerný k spáchanému trestnému činu. Úmernosť trestu okrem iného určujú aj pohnútky páchatel'a a možnosti jeho nápravy.

Úsudok o možnosti nápravy páchatel'a si súd vytvára z veľkej časti už na základe hodnotenia povahy a závažnosti spáchaného trestného činu (t.j. či ide o prečin, zločin, obzvlášť závažný zločin) pri náležitom zhodnotení osoby páchatel'a. Možnosť nápravy páchatel'a konkretizuje jeho osobu vo všetkých zásadných súvislostiach. Primárne ide o stanovenie prognózy budúceho vývoja správania sa páchatel'a na základe objasnenia jeho osobnostných vlastností a ich spojitostí so spáchaným trestným činom, vrátane vplyvu sociálnej mikroštruktúry. Z hľadiska posúdenia možnosti nápravy páchatel'a má veľký význam celkový spôsob jeho života a jeho správanie pred spáchaním trestného činu a jeho postoj k spáchanému trestnému činu (Rt 23/1967). Záver súdu o možnosti nápravy páchatel'a musí byť vždy v plnom súlade s ochranou, ktorú súd uloženým trestom poskytuje záujmom spoločnosti, štátu a členom spoločnosti pred útokmi páchatel'ov trestných činov a výchovným pôsobením na ostatných členov spoločnosti.

Súd vzal do úvahy, že pri ukladaní trestov treba vychádzať zo spojenia a vzájomnej vyváženosti dvoch princípov, a to z princípu zákonnosti trestu a z princípu individualizácie trestu. Pri rozhodovaní o treste totiž nemožno posudzovať jednotlivé ustanovenia týkajúce sa ukladania trestu izolovane bez ohľadu na ich vzájomnú prepojenosť a súvzťažnosť, t.j. bez zhodnotenia toho, či ukladaný trest je v súlade so všetkými základnými zásadami, ktoré je konajúci súd pri ukladaní každého trestu povinný zohľadniť. Tieto základné zásady ukladania trestov ustanovené v § 34 Tr. zák. sú ďalej spresnené a doplnené nielen obligatívnymi ustanoveniami napr. o poľahčujúcich a priťažujúcich okolnostiach (§ 36 až 38 Tr. zák.), o úhrnom treste, spoločnom treste (§ 41 Tr. zák.), súhrnnom treste (§ 42 Tr. zák.), ďalšom treste (§ 43 Tr. zák.), ale i fakultatívnymi ustanoveniami napr. o ukladaní trestu pod dolnú hranicu ustanovenej trestnej sadzby (§ 39 Tr. zák.), o upustení od potrestania páchatel'a prečinu (§ 40 Tr. zák.), o upustení od súhrnného trestu a ďalšieho trestu (§ 44 Tr. zák.).

Pri úvahách týkajúcich sa ukladania súhrnného trestu podľa ustanovení § 42 ods. 1 a § 41 ods. 2 Tr. zák. by mal súd teda skúmať aj to, či sú splnené podmienky na upustenie od uloženia súhrnného trestu podľa ustanovenia § 44 Tr. zák., teda či trest uložený skorším rozsudkom možno pokladať na ochranu spoločnosti a nápravu páchatel'a za dostatočný.

V zmysle ustanovenia § 44 Tr. zák. súd upustí od uloženia súhrnného trestu podľa § 42 Tr. zák., ak pokladá trest uložený skorším rozsudkom na ochranu spoločnosti a nápravu páchatel'a za dostatočný.

Postup podľa tohto citovaného zákonného ustanovenia nie je podľa názoru odvolacieho súdu vylúčený ani v prípade, ak do úvahy prichádza uloženie súhrnného trestu odňatia slobody za použitia asperačnej

zásady podľa § 41 ods. 2 Tr. zák., pretože i v tomto prípade sa súhrnný trest odňatia slobody ukladá aj podľa § 42 Tr. zák. Opačný záver, ku ktorému by mohol viesť príliš reštriktívny výklad tohto zákonného ustanovenia, by inak znamenal nemožnosť "zmierniť neprimeranú tvrdosť zákona" v tak extrémnych prípadoch, ako je i tento, s čím by bolo nevyhnutne späté nerešpektovanie jednej zo základných zásad ukladania trestu - zásady proporcionálnosti trestu, ktorá je jedným z kritérií prispievajúcich k tomu, aby bol trest uložený na základe zákona trestom spravodlivým.

V intenciách vyššie spomínaných základných zásad ukladania trestov odvolací súd nepovažoval súhrnný trest odňatia slobody, na uloženie ktorého boli splnené formálne podmienky ustanovené v § 42 ods. 1 a § 42 ods. 1 Tr. zák., v najnižšej možnej výmere 6 rokov a 10 mesiacov, za trest, ktorý by zodpovedal požiadavkám proporcionálnosti - primeranosti a spravodlivosti trestu. Tomuto záveru nasvedčuje i skutočnosť, že pokiaľ by súd v konaní o dohode o vine a treste obžalovaného odsudzoval za spáchanie troch trestných činov - t.j. prečinu ohrozenia pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 ods. 3 písm. b) Tr. zák., prečinu marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. d) Tr. zák. a zločinu týrania blízkej a zverenej osoby podľa § 208 ods. 1 písm. a), písm. b) Tr. zák., mohol by mu podľa ustanovení § 42 ods. 1, § 41 ods. 2 a § 39 ods. 4 Tr. zák. uložiť súhrnný trest odňatia slobody na dolnej hranici trestnej sadzby vo výmere približne 4 roky a 7 mesiacov.

V dôsledku uvedeného súd skúmal, či by k naplneniu týchto požiadaviek neprispelo upustenie od uloženia súhrnného trestu podľa § 44 Tr. zák. a dospel k záveru, že na takýto postup sú splnené zákonom požadované predpoklady.

Z odpisu registra trestov je zistiteľné, že obžalovaný bol doposiaľ 1-krát súdne postihnutý, a to v roku 2010, rozhodnutím zo dňa 29.12.2010 súd schválil zmier medzi obvineným a poškodeným. Od tejto doby až do spáchania tohto súdeného skutku bol obžalovaný, ako už bolo vyššie uvedené, riešený len priestupkovo. K právoplatnému odsúdeniu obžalovaného za iný jeho trestný čin - a to hneď zločin týrania blízkej a zverenej osoby podľa § 208 ods. 1 Tr. zák.. Je teda nepochybné, že obžalovaný nevedol riadny život tak pred spáchaním v tomto konaní súdeného skutku, ako ani po jeho spáchaní. Napriek uvedenému konštatovaniu však nemožno opomenúť, že žiaden trest by nemal vybočovať z medzi primeranosti.

Podľa názoru súdu trest odňatia slobody uložený obžalovanému rozsudkom Okresného súdu Čadca, sp. zn. 1T/50/2012 z 2.5.2012, vo výmere 2 roky, ktorého výkon mu bol podmienene odložený na skúšobnú dobu v trvaní 30 mesiacov s probačným dohľadom, je dostatočný - primeraný vo vzťahu k celej zbierajúcej sa trestnej činnosti (t.j. vo vzťahu k prečinu ohrozenia pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 ods. 3 písm. b) Tr. zák., prečinu marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. d) Tr. zák. a k zločinu týrania blízkej a zverenej osoby podľa § 208 ods. 1 Tr. zák.), a to tak na ochranu spoločnosti, ako aj na nápravu obžalovaného. Tento trest dostatočne, primerane a spravodlivo zohľadňuje účel trestu z hľadiska jeho individuálnej i generálnej prevencie, pričom takto uložený trest v plnej miere odzrkadľuje možnosť nápravy a pomery obžalovaného.

Z vyššie uvedených dôvodov súd rozhodol tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku a u obžalovaného C. R. upustil od uloženia súhrnného trestu.

- vykonával v stave vylučujúcom spôsobilosť, ktorú si privodil vplyvom návykovej látky, inú činnosť, pri ktorej by mohol ohroziť život alebo zdravie ľudí alebo spôsobiť značnú škodu na majetku a a spáchal taký čin, hoci bol za obdobný čin spáchaný pod vplyvom návykovej látky v predchádzajúcich 24 mesiacoch postihnutý,

- maril výkon rozhodnutia iného orgánu verejnej moci tým, že vykonával činnosť, na ktorú sa vzťahuje rozhodnutie orgánu o zákaze činnosti,

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho oznámenia prostredníctvom tunajšieho súdu na Krajský súd v Žiline.

Odvolanie môžu podať:

- prokurátor pre nesprávnosť ktoréhokoľvek výroku (§ 307/1a) a to v neprospech i v prospech obžalovaného (§ 308/1,2). V prospech obžalovaného môže podať odvolanie aj proti vôli obžalovaného (§ 308/2)
- obžalovaný pre nesprávnosť výroku, ktorý sa ho priamo týka (§ 307/1b) a to len vo svoj prospech (§ 308/2)
- príbuzný obžalovaného v priamom rade, jeho súrodenci, osvojiteľ, osvojenec, manžel a druh (pre nesprávnosť výroku, ktorý sa priamo týka obžalovaného), a to len v jeho prospech (§ 308/2)
- poškodený, ktorý uplatnil nárok na náhradu škody, pre nesprávnosť výroku o náhrade škody (§ 307/1c), a to v neprospech obžalovaného (§ 308/1). Ak je poškodeným právnická osoba, odvolanie môže podať len osoba oprávnená konať za právnickú osobu (§ 68)

Osoby oprávnené podať odvolanie proti niektorému výroku rozsudku môžu ho napadnúť aj preto, že taký výrok nebol urobený, ako aj pre porušenie ustanovení o konaní, ktoré predchádzalo rozsudku, ak toto porušenie mohlo spôsobiť, že výrok je nesprávny alebo že chýba.